

Abstrakt

Práce popisuje vývoj a variantnost motivu zločinu a trestu v prozaickém a dramatickém díle Františka Langerera. Po úvodní úvaze o zločinu a trestu se zabývá rozbohem Dostojevského románu „Zločin a trest“, který měl na Langerovo pojetí těchto pojmů značný vliv. Nastiňuje také podobu zločinu a trestu v české literatuře na přelomu 19. a 20. století, která na Langerera mohla zapůsobit. Snaží se v první části ozřejmit, jak se tyto motivy v počínající zprvu povídkové tvorbě autora rozvíjely. Pracuje se zde s prozaickými sbírkami „Zlatá Venuše“ a „Snílci a vrahové“. V druhé části se pak zaměřuje na jejich vytříbenou a mnohdy velmi problematickou podobu v Langerových dramatech „Svatý Václav“, „Periférie“, „Velbloud uchem jehly“, „Obrácení Ferdyše Pištory“, „Andělé mezi námi“ a „Dvaasedmdesátka“ a snaží se ji vystihnout a charakterizovat.